

Serce wielkie nam daj...¹

(XIV Niedziela Zwykła Rok B)
(Czyt. Ez 2,2-5; Ps 123; 2Kor 12,7-10; Mk 6,1-6)

Drodzy Bracia w kapłaństwie,
Wielebne Siostry i Bracia zakonni,
Umiłowani Diecezjanie,

Zatwardziałość serc

W jednej ze znanych piosenek religijnych śpiewamy: „Serce wielkie nam daj, zdolne objąć świat! Panie, serce nam daj, mężne w walce ze złem!”. Słowa te są prośbą, by spełniła się obietnica przekazana nam od Boga za pośrednictwem proroka Ezechiela: „Dam wam serce nowe – mówi Bóg – i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała” (Ez 36,26). Ponieważ w sercu rodzą się wszelkie decyzje, dlatego gorąco prosimy Boga, by przemieniał nasze serca kamienne w serca z ciała. W przeżywanym roku duszpasterskim, w którym towarzyszy nam hasło: „Jesteśmy napełnieni Duchem Świętym”, w sposób szczególnie gorący przyzywamy pomocy Ducha Świętego, wołając: Niech zstąpi Duch Święty, niech napełni nasze serca i zapali w nich ogień, ogień swojej miłości! Prośba nasza jest uzasadniona, ponieważ niekiedy sami przeżywamy kamienny ciężar własnego, pozbawionego wrażliwości, serca. Spotykamy też ludzi, którzy zatwardziałością swoich serc budzą w nas lęk. Słyszeliśmy przed chwilą słowa proroka Ezechiela, którego Bóg posyła, aby napełniony duchem szedł do ludu buntowników, którzy sprzeciwili się Bogu. Choć to są ludzie o bezczelnych twarzach i zatwardziałych sercach – i mimo że są ludem opornym – niech przynajmniej wiedzą, że mają wśród siebie proroka i świadka Bożego.

---

¹ List Pastorski zapraszający do udziału w Pieszej Pielgrzymce Drohiczyńskiej na Jasną Górę w sierpniu 2018 r.

Jezus lekceważony

Ewangelista Marek w odczytanym przed chwilą fragmencie Ewangelii napisał, że mieszkańcy rodzinnego miasta Jezusa byli zaskoczeni Jego nauczaniem i wątpili w Niego. Pytali: „Skąd to u Niego?” Wydawało im się, że Go doskonale znają, tymczasem zachowanie Jezusa przerosło ich wyobraźnię i nie byli w stanie uwierzyć w Niego. Z kolei Jezus, który znajdował wiarę u innych, dziwił się niedowiarstwem tych, z którymi dzielił przez wiele lat trudy życia. Widać, że na drodze wiary pojawiają się niejednokrotnie wątpliwości. Stawiamy trudne pytania, na które niełatwo znajdujemy odpowiedź. Być może jesteśmy w sytuacji mieszkańców rodzinnego miasta Jezusa i razem z nimi dopytujemy: „Skąd to u Niego?” Zauważmy, że samo stawianie pytań, czy nawet pojawiające się wątpliwości, nie są jeszcze czymś złym. Właściwie ukierunkowane poszukiwania, modlitwa, otwarcie na Ducha Świętego oraz chęć uzyskania rzetelnych odpowiedzi umacniają i pogłębiają naszą wiarę. Natomiast wątpliwość pozostawiona sama sobie zamyka nasze serce i prowadzi do niedowiarstwa. Potrzeba zatem postawy czujności, a także odpowiedzialności za dar wiary. Dar ten otrzymany od Boga na chrzcie świętym, umocniony w sakramencie bierzmowania, wymaga troski i pielęgnacji z naszej strony. Pomaga nam w tym życie sakramentalne, karmienie się słowem Bożym, udział w rekolekcjach, pielgrzymkach, dniach skupienia, dziełach miłosierdzia.

Na drodze wiary

Wspomniani mieszkańcy Nazaretu nie są dla nas dobrymi nauczycielami na drodze wiary. Niedowierzaniem zamknęli swe serca na wiedzę nadprzyrodzoną. Czują się na tyle mocni w przekonaniach, że Jezusa przyjęli jedynie jako cieślę i jednego z dziwnych sąsiadów, w którym nie godzi się pokładać nadziei. Inaczej niż mieszkańcy Nazaretu zachowuje się Paweł apostoł, który po spotkaniu z Chrystusem zmartwychwstałym napisał: „Najchętniej więc będę się chlubił z moich słabości, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusa” (2Kor 12,9). Nie chełpi się swoją wiedzą, ale wiernie i pokornie poddaje się woli Bożej, świadomy, że łaski Bożej nigdy mu nie zabraknie. Uczymy się od świętych, jak wędrować przez życie ziemskie, zachowując więź wiary łączącej nas z Bogiem. Ten rok jest poświęcony św. Stanisławowi Kostce, patronowi dzieci i młodzieży. W swym krótkim życiu wykazał wielką otwartość na działanie Ducha Świętego, który natchnął go do poszukiwania rzeczy najwyższych. Sam szczerze wyznał: „Do wyższych rzeczy zostałem stworzony”.

Sierpniowe pielgrzymowanie

Właśnie w tegorocznej sierpniowej pielgrzymce drohiczyńskiej udział weźmie wyjątkowy pątnik – św. Stanisław Kostka w swych relikwiach. Święty przeżywał wielką miłość i przywiązanie do Matki Najświętszej. Odszedł do wieczności 15 sierpnia 1568 r., czyli w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. Tuż przed śmiercią wyznał, że widzi Matkę Bożą z orszakiem świętych dziewic, które idą po niego. Kilka dni wcześniej, w uroczystość św. Wawrzyńca, napisał list do Matki Bożej i schował go na swojej piersi. Przyjmując Komunię świętą, prosił św. Wawrzyńca, aby uprosił mu łaskę śmierci w Święto Wniebowzięcia. Prośba została wysłuchana. W tym roku uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny zbiega się z 450. rocznicą śmierci św. Stanisława Kostki. Kiedy będziemy rozważać życie św. Stanisława, zrozumiemy znaczenie ducha ofiary w naszym trudzie pielgrzymim. Prezentowana przez św. Stanisława postawa wytrwałości w przeciwnościach i niestrudżonym dążeniu do wyznaczonego celu jest wielce pouczająca. On, wbrew woli całego otoczenia, rodziny, przyjaciół, przezwyciężając również własne, ludzkie słabości i ułomności, przekonany o słuszności decyzji mężnie dążył do celu. Podjął pieszą pielgrzymkę, liczącą 650 km, z Wiednia do Dillingen, aby wstąpić do Towarzystwa Jezusowego, celem wypełnienia swego powołania. Jego osoba i postawa mocno wpisują się w ducha każdej pieszej pielgrzymki. Czasem, aby się na nią wybrać, musimy pokonać wiele trudności. Droga też wcale łatwa nie jest, ale ćwiczenie się w cierpliwości i wytrwałości nagrodzone jest radością i pokojem serca. Wystarczy porozmawiać z pielgrzymami w momencie dojścia na Jasną Górę. Dokonuje się tam coś niesamowitego – pątnicy zapominają o bólu, niedogodnościach, poniesionym trudzie. Rozpromienione twarze są znakiem wewnętrznej, prawdziwie chrześcijańskiej radości.

Życie na ziemi jest pielgrzymowaniem

Bracia i Siostry, św. Paweł w dzisiejszym drugim czytaniu, dzieląc się swoimi doświadczeniami przeżywania wiary, dodaje nam otuchy. Pan Bóg zapewnił apostoła, zapewnia i nas: „Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali” (2 Kor 12,9). Słowa te pokrzepiają pielgrzymów w trudnej drodze na Jasną Górę, ale są również umocnieniem w naszej codzienności. Przecież pielgrzymka jest obrazem całego naszego życia: dążymy do wyznaczonego celu, pokonujemy różnorodne trudności, idziemy we wspólnocie, mamy okazję świadczyć miłosierdzie osobom, które są słabsze i oczekują pomocy, trwamy na modlitwie i rozmyślanie. Rzeczywiście, potrzebujemy mocy i łaski Ducha Świętego, abyśmy nie ustali w drodze. W roku szczególnie poświęconym Duchowi

Świątemu odkrywamy na nowo Jego działanie i obecność. Szczególnie w momentach trudnych, kiedy pojawiają się wątpliwości, kiedy może nie do końca rozumiemy siebie, kiedy trudno jest do końca zaufać Bogu i powierzyć Mu swoje życie, Duch Święty przychodzi nam z pomocą, jeśli tylko poprosimy i otworzymy serca. Napełnieni Duchem Świętym pragniemy trwać mocno w wierze, o tę wiarę dbać i ją pogłębiać.

Serce wielkie nam daj...

Ukochani Diecezjanie, gorąco zachęcam do odważnego podjęcia trudu pielgrzymiego. Tradycyjnie w pięciu grupach pątnicy będą zmierzali do jasnogórskiego sanktuarium, aby 13 sierpnia stanąć przed obliczem Królowej Polski. Pielgrzymka, mimo że jest trudną lekcją duchowości, uczy i przemienia człowieka. Jest ona miejscem i chwilą, w której niebo dotyka ziemi. Kiedy podczas wędrowania popłynie śpiew o dar otwartego serca, niech Duch Święty umacnia wiarę, pobudza nadzieję i rozpala miłość. Już teraz tym, którzy wyruszą na pielgrzymi szlak, powierzam swoje pasterskie posługiwanie i proszę o modlitwę w intencji całej naszej diecezji: kapłanów, sióstr i braci zakonnych oraz wszystkich wiernych. Tych zaś, którzy z różnych powodów nie mogą wziąć udziału w rekolekcjach w drodze, proszę o modlitewną łączność i wsparcie przez duchowe pielgrzymowanie tzw. grupy srebrnej. To niesamowita wymiana darów, kiedy grupa ta modli się za pątników, a pielgrzymi niosą intencje i modlą się za pielgrzymów duchowych.

Ufnym wstawieniem naszej najlepszej Matki Maryi oraz szczególnego patrona, jakim jest św. Stanisław Kostka, z serca udzielam, wszystkim Diecezjanom, Pielgrzymom i Gościom, pasterskiego błogosławieństwa: w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

+ *Tadeusz Pikus*
Biskup Drohiczyński

Kuria Diecezjalna
Kościelna 10
17-312 Drohiczyn

Drohiczyn, 21 czerwca 2018 r.
L. 557/2018

Zarządzenie: Niniejszy *List pasterski Biskupa Drohiczyńskiego* należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach naszej diecezji w XIV Niedzielę Zwykłą – **8 lipca 2018 r.**

Ks. dr Zbigniew Rostkowski
Wikariusz Generalny